

в сучасній студентській аудиторії неможливо, на такі заняття студенти просто не придуть.

Основними видами діяльності в процесі самоосвіти, що сприяють професійному зростанню викладача, вважаємо такі:

- систематичний перегляд певних телепередач;
- читання педагогічних періодичних видань;
- читання методичної, педагогічної та літератури з навчальної дисципліни;
- огляд в мережі Інтернет інформації з дисципліни, що викладається, педагогіки, психології щодо психологічних і методичних прийомів, педагогічних технологій;
- вирішення завдань, вправ, тестів, кросвордів і інших завдань зі своєї дисципліни підвищеної складності, або нестандартної форми;
- відвідини семінарів, тренінгів, конференцій, занять колег;
- дискусії, наради, обмін досвідом з колегами;
- вивчення сучасних психологічних методик у процесі інтерактивних тренінгів;
- систематичне проходження курсів підвищення кваліфікації;
- організація гурткової та позааудиторної діяльності з дисципліни;
- вивчення інформаційно-комунікаційних можливостей для підвищення ефективності навчального процесу;
- відвідини виставок і тематичні екскурсії з дисципліни;
- спілкування з колегами в мережі Інтернет, використання соціальних освітніх сервісів.

Макар З.Ю.
ЛНЛУУ

ПРОЕКТУВАННЯ ЯК ФОРМА НАБУТТЯ ПРОФЕСІЙНИХ УМІНЬ МАЙБУТНІМИ ДИЗАЙНЕРАМИ

Для ефективного оволодіння фаховою діяльністю актуальною, на думку П. Татіївського, є методика сенсорного розвитку майбутніх дизайнерів, розвитку мотивації творчого стилю, формування знань з психолого-педагогічних основ дизайну й декоративно-ужиткового мистецтва. Проте, центральною ланкою в системі професійної дизайнерської освіти вважається проектне навчання, його поєднання з навчальною і практичною роботою студентів. Навколо нього інтегрується весь комплекс дисциплін, необхідних для забезпечення основ професійної творчості.

Українська дослідниця Є. Омельницька наголошує, що в основі проектного мислення лежить творче (креативне) мислення, спрямоване на створення нового, раніше не створеного. Нею визначено елементи структури проектного мислення, виділено комплекс організаційно-педагогічних умов, що забезпечують вирішення проблеми формування проектного мислення студентів-дизайнерів, акцентовано увагу на діалогічній взаємодії студентів і

викладачів та студентів між собою, з'ясовано, що співтворчість студентів-дизайнерів виводить проектне мислення на новий, більш високий рівень і передбачає формування таких якостей як комунікабельність, професійна самостійність.

Погоджуючись з такими висновками, ми організовували співпрацю викладачів і студентів у формі виконання спільних проектів, спираючись на праці В. Тасалова, В. Турчин і Н. Удріс, у яких проаналізовано поняття «проектна культура» та визначено її компоненти; наведено приклади моделювання ситуації для формування проєктивних умінь у студентів, які навчаються на спеціальностях, пов'язаних з дизайном; наголошено на проведенні самоаналізу засобом складання карти особистості; охарактеризовано типи завдань з формування професійної компетентності студентів; підкреслено роль викладача як головного менеджера проекту, що стимулює студентів до постійного самоаналізу, самоконтролю, самооцінки.

Використання широкого арсеналу форм і методів знайомства студентів з художньо-проектною діяльністю можливе в умовах позааудиторної роботи, зокрема студій. У таких умовах педагог може в більшій мірі проявити свою індивідуальність, авторську методику, врахувати інтереси студентів. Характерною рисою студійної роботи є гнучкість, відхід від шаблону. У знайомстві з цим видом мистецтва перевага може надаватися різним напрямкам художньо-проектної діяльності: артдизайну, промислового, архітектурному дизайну, етнодизайну, дизайну одягу та ін.

Специфіка студійної роботи дає можливість для індивідуального розвитку творчих здібностей майбутніх дизайнерів. Організуючи роботу студій, ми виходили з припущення, що активному освоєнню матеріалу, творчій самореалізації студентів буде сприяти дотримання методичних принципів; широке охоплення об'єктів для творчості; розкриття індивідуальних здібностей; рух від знань до творчої діяльності; використання різноманітних матеріалів, в тому числі нетрадиційних, недорогих.

Мала Ю.В.
ВБК

КУЛЬТУРА МОВИ Й ПРИНЦИПИ МОВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПРАЦІВНИКА БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ

Однією з вимог до фахівців цього профілю є оволодіння відповідним рівнем культури професійного спілкування та мовної поведінки як складним особистісним соціолінгвістичним утворенням, що формується й удосконалюється в процесі їхньої професійної діяльності. Термін „мовна поведінка” позначає всю сукупність мовних дій і їх форм, що розглядаються перш за все в соціально-комунікативному аспекті. Для фахівця будь-якої галузі це мовні дії, що за потреби здійснюються ним у професійному діловому спілкуванні. Мовна поведінка є візитною карткою людини в суспільстві. Найбільшою мірою дієвість мови відчутна саме в діловому спілкуванні: у